

Xocalı səmasında dolasan ruhlar da rahatdır

Bu gün bizimlə Xocalı faciəsi arasında 32 illik bir zaman kəsiyi dayanıb. Ötən il də, ondan əvvəlki il də, daha əvvəlki illərdə də hər gün zamanı adlayıb baş vermiş faciəyə qayıtmışlıq. Qayıtmışlıq ki, Xocalıda qoyub gəldiyimiz, üstündə alçaq erməni çəkmələrinin izi qalan yurd-yuvamıza ağrı deyək, laylay oxuyaq. O günlərə boylanmışlıq ki, ümidişimin işığı sönməsin, yaramız qaysaqlamasın. Əks halda qan yaddaşımız ölə bilərdi. Çünkü Xocalı bizim qan yaddaşımızın zülməti idi. Bu zülməti yarib işığa çıxacağımız günü görməyə təşnə idik. Bu təşnə hər gün dodağımızı çatladırdı. Tarix sübut edib ki, qanlı çarpışmalarda daha çox əzilən, daha çox qanı axan, yıxılan tərəfin ayağa qalxması möhtəşəm olur. Biz 5 ay əvvəl qalxdıq və yurdumuza sahib çıxdıq.

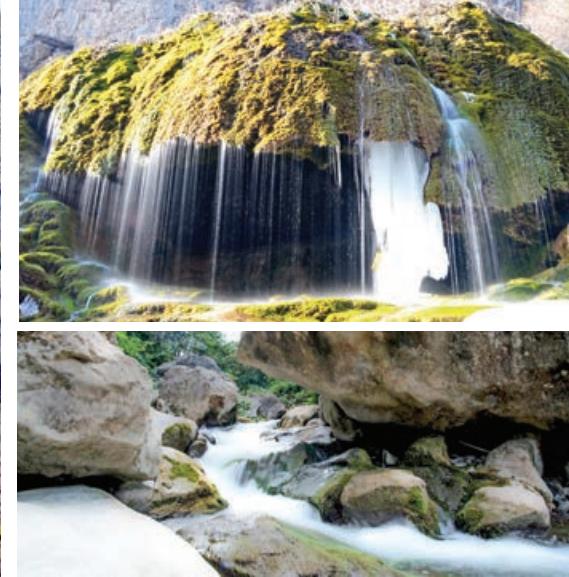
Xocalı səmasında dolaşan ruhlar da rahatdır

Keçən ilin sentyabrınacan Xocalı adlı yaramızın qanı kəsilmədi, ağrısı azalmadı. Hər dəfə "Xocalı" deyəndə sarsıldıq, ölübüdirildik. Qanlı faciəni yaşayanlar da, şahidi olanlar da bu ağrının işgəncisinə dözdülər, əzabını daşıdilar və bir gün qisasın alınacağına ümid etdilər. İnandılar ki, az qala Yer üzündən silmək dərəcəsinə çatan Xocalının axan qanı dayanacaq, tixanan nəfəsi açılacaq.

Və o gün gəldi. 2023-cü il sentyabrın 19-20-də Xocalının başı üzərindəki qara buludlar dağıldı, erməni adlı kabus gorbagor oldu. 32 il əvvəlki o mənhus gecənin qatı qaranlığından çıxmak üçün iynənin ulduzu boyda olsa belə işiq axtaran Xocalı sakinlərinin qisası qiyamət qalmadı. 23 saatlıq lokal xarakterli antiterror tədbirləri Xocalının zülmətinə işiq saldı. Eto bir işiq ki, o, 44 günlük savaşda qazanılan Zəfərə nöqtə qoydu. Göz yaşları qurumuş, az qala qəlbi donmuş, üzündəki əzabin rəngi belə bozarmış, şirinliyi unudub acını özünə "həmdərd" etmiş, daşa dönmüş insanlar dünyaya yenidən gəldilər. Dəli qəhqəhələr, hönkürtülər, çılgın hərkətlər sağ qalmış xocalılıların boğazına tişanmış kədəri söküb çıxardı, gözlərdə yuva qurmuş çarəsizliyin üstüne su səpdi, süküntə bürünmüştələ üşyani hərəkətə göttirdi, ağrının qapqara, acının bomboz rəngini silib atdı.

İllərlə Azərbaycan xalqı Xocalı cinayətinin baş verdiyini beynəlxalq səviyyədə subut etmək üçün mübarizə apardı. Xocalı soyqırımı haqqında həqiqətin dünyada etirafı, bu faciənin Azərbaycan xalqına qarşı soyqırımı aktı kimi tanınması üçün "Xocalıya ədalət!" adlı beynəlxalq təbliğat-təşviqat kampaniyası aparıldı. Amma ikili standartlarla yaşayan dünyadan kar olmuş qulaqlarını, kor olmuş gözlərini açmaq daşa dirəndi. Halbuki bu, təkcə Azərbaycanın deyil, bütün bəşəriyyətin qanlı faciəsi idi.

Bu gün bizimlə Xocalı faciəsi arasında 32 illik bir zaman kəsiyi dayanıb. Öten il də, ondan əvvəlki il də, daha əvvəlki illərdə də hər gün zamanı adlayıb baş vermiş faciəyə qayıtmışdıq. Qayıtmış ki, Xocalıda qoyub gəldiyimiz, üstündə alçaq erməni çökəmələrinin izi qalan yurd-yuvamıza ağı deyək, laylay oxuyaq. O günlərə boylanmış ki, ümidiimin işığı sönməsin, yaramız qaysaqlamasın. Əks halda qan yaddaşımız

ölə bilərdi. Çünkü Xocalı bizim qan yaddaşımızın zülməti idi. Bu zülməti yarib işığa çıxacağımız günü görməyə təşnə idik. Bu təşnə hər gün dodağımızı çatladırdı. Tarix sübut edib ki, qanlı çarpışmalarda daha çox əzilən, daha çox qanı axan, yixılan tərəfin ayağa qalxması möhtəşəm olur. Biz 5 ay əvvəl qalxdıq və yurdumuza sahib çıxdıq.

İndi Xocalının başı üzərində illərdir dolaşan 613 nəfərin ruhu sakitdir. Erməni colladlarının yaraladığı 487 nəfər Xocalı sakininin ağrıyı yarası daha sizildəmir, əsir götürülmüş 1275 nəfərdən bu günə saq qalanların tor-

tutan gözləri açılıb. Bu sonluq onlara Prezident İlham Əliyev və Azərbaycan Ordusu bəxş edib.

Bəşər tarixinə öz vəhşiliyinə, qəddarlığına və amansızlığını görə ən qanlı kütləvi terror hadisəsi kimi düşmüş Xocalı soyqırımı tövərədənlər indi Azərbaycanın məlum təcridxanasında "arzu"larına çatıblar, Prezident İlham Əlyev demiş, "çay içirlər". "Onlar Bakıya gəlmək istəyirdilər, bizi hədələyirdilər. Deyirdilər ki, onların tankları Bakı küçələrində olacaq. Haqlı çıxdılar, onların tankları Hərbi Qənimətlər Parkındadır. Deyirdilər

ki, Bakıya gəlib çay içəcəklər. Burada da haqlıdırlar. İndi çay içirlər - istintaq təcridxanasında".

Qatillərin arzuları gözlərində qaldı, istəklərinə çata bilmədilər. Murazları gözündə qalmış erməni cəlladları indi başlarını itirib, ayaqlarını gəzirlər. Çünkü Ali Baş Komandanın strategiya və taktikası başlarında çatlayıb. Bir zamanlar təqvimdə qara rənglə yazılmış 26 fevral da "qara"dan çıxbı, indi onu sentyabrın 19-20-si əvəz edir.

Xocalı faciəsi bir xalqın soyqırımı, bir millətin varlığına sui-qəsd, bütüövlükdə insanlığa yönəlmış

vəhşilik idi. 31 il orda yaşayan ermənilər özlərini o torpağın sahibi hesab edirdilər, şəhəri və ətraf kəndləri "özəlləşdirildilər". Xocalıda doğulan erməni uşaqlarına heç kim demədi ki, bu torpaq onların deyil. Kimsə başa salmadı ki, zəbt etdikləri o torpaqdə aldıqları nəfəs, içdikləri su, udduqları hava haramdır. Bir erməninin ağlına gəlmədi ki, gün yetişəcək, o torpağın sahibləri dönençək, yurdlarına sahib çıxacaqlar. Çünkü gözləri kor, qulaqları kar idi.

Amma o gün yetişdi. Erməniləri 31 illik yuxudan Azərbaycan Ordusu 23 saatin içinde ayıltdı. İndi onlar İrvəvanda oturub "bəlkə də qaytardılar" nostalgiyası ilə yaşayırlar. Əbəs yerə! Yurd sahibi bir daha onu kimsəyə verməyəcək. O yurd ki, Azərbaycanın ən qədim yaşayış məskənlərindən biridir. Keçmiş SSRİ-nin tanınmış etnoqraflı alımları və yerli etnoqraflar qədim dövrə aid abidələri daha çox Xocalı və Xankəndi yaxınlığında apardıqları tədqiqatlar zamanı təpiblər. Arxeoloji qazıntılar zamanı kurqanlara, qəbir daşlarına və müxtəlif yaşayış məskənlərinə rast gəliblər. Qədim Xocalı qəbiristanlığında 11 sayılı kurqandan təpilan muncuqlar, üzərində eramızdan əvvəl 1307-1275-ci illərdə Assuriya çarı Adadnirarıyə aid mixi yazı-

lar, eləcə də müxtəlif çeşidli bəzək əşyaları, saxsı qablar, şüşə muncuqlar yerli sakinlərin kimliyindən xəbər verib. Həmçinin qəbirlərdən tunc, qılinc, nizə ucluğunu, silahları, ox, yaba, təberzin, toppuz, bilərzik, sümükdən hazırlanmış bəzək əşyaları, gildən və daşdan düzəldilmiş müxtəlif əşyalar aşkar edilib. Aparılan toponomik araşdırımlar göstərib ki, xalqımızın uzaq keçmişindən tutmuş bu gününədək olan məşguliyyəti Xocalı toponomiyاسında da öz eksini təpib.

Rahatsız ruhların harayı amansız olur! Əminlik ki, bu rahatsız ruhlar 31 il ermənilərə rahatlıq verməyib. Və gün gəldi ki, onlar həmin rahatsızlığın boş yerdə olmadığını gördüler. Gördülər və üzleri sulu olmasa da, çıxbı getdilər.

Ona görə də bu gün Xocalı o Xocalı deyil. Bu gün Xocalının səmasında yeni Günəş doğub. Xocalının gecələrində ayın parlaqlığı bərq vuran ulduzların kəhəşənliyinə qarışaraq xüsusi ahəng yaradıb. Xocalının havası təmiz, bulaqları duru, küləyi zümzüməlidir bu gün. İllər əvvəl qan çılənmiş, bərəkəti qaçmış torpağı da canlanıb. Xocalı qapısını sahiblərinin üzünü açıb.

**Züleyxa ƏLİYEVƏ,
"Azərbaycan"**

azerbaijan-news.az